

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122336156
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6122336156.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: D. K., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX Z., zastúpená Občianske združenie OPOS so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51147688, o zaplatenie 1.353,03 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10.10.2022 č.k. 5Csp/46/2022- 94, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.353,03 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z uvedenej sumy od 11.08.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 30.9.2010 uzatvoril právny predchodca žalobcu ČSOB a.s. ako veriteľ na jednej strane, so žalovanou ako dlžníkom na druhej strane, zmluvu o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karty do výšky úverového limitu 1.200,- eur. Ide o druh spotrebiteľského úveru, čerpaného prostredníctvom kreditnej karty. Dátum splatnosti bol dohodnutý na 20. v mesiaci, úroková sadzba 8,901% ročne, debetná úroková sadzba 30% ročne, RPMN na úver 20,95%, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavuje čiastku 1.317,97 eura. V zmluve na strane 2. je uvedené, že prípadné reklamácie a sťažnosti je možné podať písomne na adresu: Kontaktné centrum ČSOB, Michalská 18, Bratislava. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 4 OZ, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 2 písm. d) citovaného zákona. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. OZ. Žalovaná v odpore namietala, že pre nesplnenie podmienky v zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 OZ, žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v spore. Poukázala na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a § 39 OZ a tiež namietala, že zmluva o úvere neobsahuje viacero podstatných náležitostí ako napr. náležitosť, uvedená v ust. § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z., čím ju potom robí v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) bezúročnou a bezpoplatkovou. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v danej veci ide o revolvingový úver vo forme kreditnej karty, ktorý umožňuje spotrebiteľovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Nemožno tu aplikovať ust. § 565 OZ, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Štandardná splátka, ktorú bola žalovaná povinná platiť, bola dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. Prevedeným dokazovaním zistil, že k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom

žalobcu a žalovanou došlo na základe listu s označením Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.05.2020. Toto oznámenie žalovanej bolo doručené 27.05.2020 a žalobca predložil súdu aj podací hárok k Oznámeniu o postúpení pohľadávky zo dňa 03.09.2021 a táto zásielka bola žalovanej doručená dňa 07.09.2021. Právny predchodca žalobcu dodržal podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, podľa ktorého, pre platné postúpenie pohľadávky musia byť naplnené tieto skutočnosti, a to banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky, dlžník musí byť nepretržite viac než 90 dní v omeškaní so splnením svojho záväzku po odoslaní svojho záväzku po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Z prevedeného dokazovania súd zistil, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane písomne vyzvaná na úhradu omeškaných splátok. Voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Jednak výzvou zo dňa 06.03.2020 a výzvou s názvom Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.05.2020, ktoré boli žalovanej riadne doručované. K ďalšej námietke žalovanej, že predmetná Zmluva o úvere neobsahuje náležitosti ust. § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z. uviedol, že v predmetnej zmluve na strane 2 je uvedené, kde je možné prípadné reklamácie a sťažnosti podať, a to konkrétne na adresu: Kontaktné centrum ČSOB, Michalská 18, Bratislava. Zmluva preto spĺňa aj túto povinnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o odbornú starostlivosť právneho predchodcu žalobcu pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver t.j. pri posudzovaní bonity klienta, boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Postupca (ČSOB a.s.) disponoval informáciou o príjme žalovanej vo výške 645 eur. Tiež mal zistené z informácie z Credit Bureau, poskytnutých úveroch žalovanej, a to úver nesplatená istina 3.301,- eur s mesačnou splátkou 104 eur, úver - nesplatená istina 1.465,- eur s mesačnou splátkou 84 eur, teda spolu úvery 188 eur mesačne a ďalej kontokorentný úver s úverovým rámcom 350 eur, z ktorého sa v rámci posudzovania bonity brala do úvahy 1/20 mesačné úverové zaťaženie kreditnej karty s úverovým rámcom 1.700 eur, z ktorého sa v rámci posudzovania bonity brala do úvahy 1/20 ako mesačné úverové zaťaženie. Spolu tak úverový rámec nesplátkových úverov predstavoval 3.250 eur. Po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu, je dôvodná, preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 1.353,03 eur, spolu s úrokom z omeškania v zmysle § 517 ods.2 OZ. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná a domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že podáva odvolanie v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d),e),f) CSP. V odvolaní namietala, že právny zástupca ospravedlnil neúčast' na pojednávaní dňa 10.10.2022, podaním zo dňa 7.10.2022, avšak toto podanie, ako aj písomné vyjadrenie sa v napadnutom rozhodnutí nenachádza. Namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že úver, ktorý je predmetom konania nemohol byť zosplatený, s čím sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Poukázala na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky. Prvým predpokladom platného postúpenia pohľadávky je výzva banky, adresovaná klientovi na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku. Žalovaný predložil výzvu zo dňa 6.3.2020, ktorá je relevantnou v prejednávanej veci, žalovaná mala túto zásielku prevziať. Túto skutočnosť však namietala, pretože v tom čase sa nachádzala v Bratislave, kde pracovala. Následne právny predchodca žalobcu zaslal Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.5.2020, v ktorom jej oznámil, že celý úver je dňom 20.5.2020 splatný a vyzval ju na zaplatenie celej pohľadávky. Uvedenú zásielku mala žalovaná opäť prevziať, avšak podľa žalovanej žiadnu z písomných výziev veriteľa neobdržala, a preto nebolo možné na výzvy reagovať. Žalovaná vo svojom odpore nenamietala iba aktívnu vecnú legitímáciu a absenciu náležitostí, ktoré má účinky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale i nedoručenie listín, či ich absenciu, teda

neunesenie dôkazného bremena žalobcom, čo súd odignoroval a v napadnutom rozsudku chýba odôvodnenie. Vo veci je aj sporné skúmanie bonity žalovanej, nakoľko samotnou informáciou na centrálny register nie je splnená zákonná povinnosť banky konať s odbornou starostlivosťou ako súd prvej inštancie uviedol, ako mal údajne skúmať bonitu žalovanej, ale tieto údaje vyplývajú z písomného vyjadrenia zo dňa 28.7.2022 žalobcu, ktoré nepodložil žiadnym dôkazom, preto sú právne závery súdu prvej inštancie ku skúmaniu bonity a prístupu veriteľa s odbornou starostlivosťou ku klientovi predčasné. Ako vyplýva z predložených listín, výzvy zo dňa 6.3.2020 a oznámenia zo dňa 22.5.2020, na doručenkách figuruje nejaký podpis, ale tento nepatrí žalovanej. Súd prvej inštancie sa mal zaoberať týmito vznesenými námietkami a nepreberať iba vyjadrenie druhej strany.

3.K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedol, že žalovaná tvrdí, že žiadnu z písomných výziev neobdržala a preto nebolo možné na výzvy reagovať. Takéto tvrdenie sa však v podanom odpore nenachádza, a preto takéto tvrdenia považuje za novoty v odvolacom konaní, a preto by odvolací súd na ne nemal prihliadať. Napriek uvedenému žalobca na preukázanie doručenia uvedených listín predložil doručky. Ak sa aj žalovaná nezdržiavala na adrese, a nenahlásila postupcovi novú adresu na doručenie, je uvedené zásielky potrebné považovať za riadne doručené. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020, v ktorom okrem iného bolo uvedené, že za doručenie je potrebné považovať už okamih, kedy sa zásielka dostane do dispozičnej sféry. Čo sa týka námietky nedostatočnosti skúmania bonity žalovanej, poukázal na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého veriteľ pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver, bol povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, pričom v konkrétnom prípade veriteľ postupoval tak, že úverové zaťaženie si overil dopytom do úverového registra, pričom mesačné splátky, vrátane novoposkytnutého úveru predstavovali sumu 350,- eur. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb, bral veriteľ do úvahy paušálnu sumu 222,25 eura, ktorá presahovala sumu životného minima žalovanej, nakoľko uviedla, že je slobodná a členov domácnosti neuviedla. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná mala dostatočnú finančnú rezervu na splácanie poskytnutého úveru a veriteľ posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver. Zastáva názor, že posúdenie bonity bolo realizované plne v súlade s ust. ZOSU.

4.Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5.Súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či žalobca je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, keď žalovaná vo svojom odvolaní namietala, že tento nie je aktívne vecne legitimovaný.

6.Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana sporu subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane je subjektom povinností, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procesnom práve užíva pojem „vecná legitímácia“. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či na základe čoho sa určité fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je, alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca) nie je nositeľom toho hmotnoprávneho opatrenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie pri posudzovaní aktívnej legitímácie žalobcu dospel k správne právnemu záveru.

7.Žalovaná vo svojom odvolaní namietala, že došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

8.Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ZoB), ak aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka, alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením

čo i len časti toho istého peňažnému záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka, alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vzniká postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom, len za podmienok a v rozsahu stanovených týmto zákonom.

9.V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal svojho nároku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.8.2021 medzi postupcom Československá obchodná banka a. s. Bratislava a žalobcom, na základe ktorej postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. K žalobe pripojil oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 30.9.2010, výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 6.3.2020 a oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.5.2020.

10.Vo výzve zo dňa 6.3.2020 bolo žalovanej oznámené, že ku dňu 5.3.2020 predstavuje jej dlh z omeškaných splátok 301,25 eura a bola vyzvaná, aby tento dlh bezodkladne uhradila, v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný a bude povinná uhradiť celý poskytnutý úver s prísľušenstvom, t. j. 1.286,35 eura istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky. Táto výzva bola žalovanej doručená dňa 11.3.2020 (č.l. 50 spisu), o čom svedčí doručka, ktorá je žalovanou podpísaná. V oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.5.2020 bolo žalovanej oznámené, že ČSOB vyhlásila celý úver dňom 20.5.2020 za splatný a bola vyzvaná na zaplatenie celého dlhu z uvedeného úveru, v sume 1.342,62 eura. Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanej doručené dňa 27.5.2020 (č.l. 24 spisu). Nemožno preto prisvedčiť žalovanej, že jej tieto výzvy doručené neboli. Pretože z listinných dôkazov vyplýva opak, a preto nemožno konštatovať, že by došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

11.Žalovaná síce v podanom odpore namietala, že jej nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, avšak ako je vyššie konštatované, toto jej doručené bolo, a ak v priebehu odvolania namietala, že podpis na doručke nie je jej podpisom, na túto jej námietku už v rámci odvolacieho konania súd nemohol prihliadať, a to s poukazom na ust. § 366 CSP. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že pre odvolanie podľa Civilného sporového poriadku je typický systém neúplnej apelácie, ktorý vylučuje možnosť efektívneho uplatnenia nových skutočností a dôkazov v odvolacom konaní. Výnimkou pre odvolateľa je použitie nových prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v odvolaní, a to za splnenia taxatívne vymedzených podmienok v zmysle § 366 CSP. Z ust. § 366 CSP totiž vyplýva, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, d) i odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu (§ 373 ods. 4 CSP). Pokiaľ teda odvolateľka v odvolacom konaní namietala, že podpisy na doručkách, ktoré preukazovali doručenie tak výzvy, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky nie sú jej podpisom, na tento dôkaz nemohol prihliadať, nakoľko v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, uvedených v § 360. Napokon ani v priebehu celého konania takýto dôkaz nenavrhol vykonať. Je pravdou, že na pojednávaní sa nezúčastnila, keď jej zástupca Občianske združenie OPOS ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, čomu dosvedčuje listina na č.l. 89 spisu, kde zároveň oznámil, že súhlasí s prejednaním veci bez prítomnosti a zotrváva na svojich písomných vyjadreniach.

12.Odvolací súd sa nestotožňuje ani s námietkou žalovanej, že došlo k porušeniu povinnosti, stanovenej veriteľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca si proti žalovanej uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava, zameraná na ochranu spotrebiteľa. Bolo na žalobcovi, aby preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal, a že si povinnosť podľa citovanej právnej normy riadne splnil. V tomto smere odvolací súd plne odkazuje na bod 27. odôvodnenia rozhodnutia rozsudku súdu prvej inštancie, kde je podrobne vysvetlené ako žalobca skúmal bonitu žalovanej a odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením súdu prvej inštancie plne stotožňuje a dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu postupoval pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver, t. j. pri posudzovaní bonity žalovanej. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď rozhodnutie je správne i v nároku o náhradu trov konania.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).